

EN SAMTALE MED ROBERT HAND

Del 1: En moderne astrolog med røtter i middelalderen

Av Tore Lomsdalen

Robert Hand er best kjent for sitt arbeid med å bringe nye teknikker inn i astrologien, blant annet sammensatte horoskoper og harmonier. Han har skrevet utallige bøker, samt oversatt astrologiske tekster fra latin til engelsk. Han er en populær foredragsholder og holder konferanser og kurser over hele verden. Han bor i staten Virginia, USA, hvor han er i ferd med å avslutte sin doktoravhandling på middelalderens historie med spesialfelt i astrologi.

Etter en full uke med undervisning ved The Faculty of Astrological Studies sommerskole i Oxford, satte vi oss ned i en stemmingsfull middelalder-atmosfære ved Brasenose College. Her ble det faktisk undervist i astrologi for 700 år siden. Stedet var perfekt for en samtale med en astrolog som prøver å knytte moderne astrologi til sine røtter fra middelalderen.

Robert, hvorfor startet du med astrologi?

Det var faktisk gjennom min far. Han brukte astrologi som et hjelpemiddel for børs og aksjeanalyse. Den gang var jeg bare 17 år, men det vekket min interesse.

Tok du noen kurs eller astrologiskole?

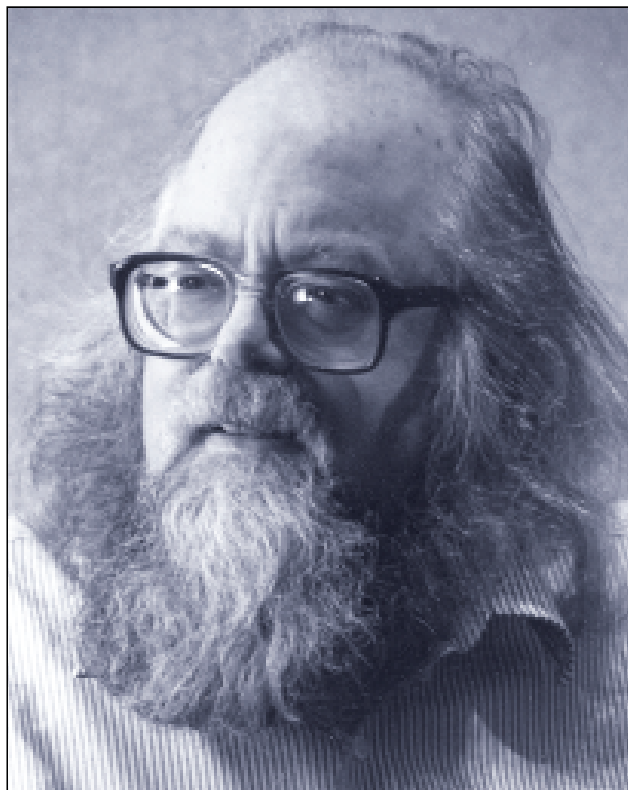
Min far hadde efemerider og hustabeller som vi brukte. Verken han eller jeg hadde noen lærer eller gikk på noen skole. Den gang praktiserte vi astrologien på en temmelig hjemmelaget måte. Senere fikk vi selvsagt erfaring i mer skolemessige teknikker. Derimot ble jeg veldig kritisk til en del av disse teknikkene. Da jeg til syvende og sist begynte å lære astrologi mer formelt, fulgte jeg Ebertin skolen, som han kalte for kosmobiologi.

I starten brukte jeg moderne herskere for tegnene, med Uranus, Neptun og Pluto. Jeg fikk det ikke til å stemme helt. For meg var systemet med tegnherkere den mest vanlige feilen i å forutsi ting. Egentlig fikk jeg ikke noe av dette til å stemme inntil jeg begynte å bruke middelalderens system for tegnherkere. Dette begynte jeg egentlig med så sent som i 1990 årene. Før det, brukte jeg en modifisert kosmobiologisk modell.

- I starten brukte jeg moderne herskere for tegnene, med Uranus, Neptun og Pluto. Jeg fikk det ikke til å stemme helt. For meg var systemet med tegnherkere den mest vanlige feilen i å forutsi ting.

Du er jo en tradisjonell astrolog ved at du bruker ortodokse teknikker?

Ja, jeg gjør det nå. Jeg bruker midtpunkter, selv om jeg ikke bruker de like rigid som kosmobiologene. Når det dreier seg om tegnherkere, er jeg en sterk tilhenger av middelalderens system, hvor de største forskjellene er følgende: For det første, de transpersonlige planetene Uranus, Neptun og Pluto er ikke tegnher-

skere. Dette er jo et av de største forskjellene fra det moderne systemet folk flest bruker i dag. Det andre er, at det kan være opptil fem forskjellig herskere for et tegn. Dersom et tegn har den samme planeten som hersker flere ganger, vil den som oftest ta over som tegnherker.

For å gi et eksempel. I et kart for Vekten på dagtid, har vi Venus som hersker, eller domisil hersker som vi kaller det. Saturn er eksaltert hersker. Alle lufttegn i et dagkart har Saturn som Triplicity hersker. Saturn har derfor i henhold til dette systemet, to hersker poeng, mot Venus bare ett. I følge dette systemet har faktisk Saturn hele syv poeng som tegnherker, mens Venus har bare fem, vurdert ut ifra en poengskala. Derfor er det Saturn og ikke Venus som er tegnherker i et dagtidshoroskop.

Hva er så fordelene med et slikt system?

Når det gjelder fødselshoroskop, er det en stor fordel. For eksempel: I en av klassene i dag, stilte vi et kart for en ung mann som hadde Vekten som stigende tegn. Han var født om natten, og vi vet at Merkur er natthersker over lufttegnene, derfor ble ikke Saturn ascendentherker. Venus var perigrin som betyr at den har absolutt ingen dignity, og er Detriment. Dette gir Venus minus ti poeng etter middelalderens system som er så lavt Venus kan komme på skalaen. Mens Saturn, som er Vektens eksalterte hersker er i Vannmannen. Venus var i Skorpionen men hadde ikke noen aspekter til Vekten, mens det hadde Saturn i Vannmannen. Derfor bruker vi Saturn som hans Ascendentherker selv om teoretisk Venus er herskeren.

Egentlig har personer i slike tilfeller et valg. Det er det fine med dette systemet. På den ene siden har han Venus som Ascendentheriker. Han kan forsøke å la denne planeten være hersker over hans 1. hus, hvorpå han antageligvis vil mislykkes. Hvis han derimot lar Saturn være hersker over sitt 1. hus, vil han mest sannsynlig gjenkjennes seg selv bedre. Hans mor fortalte meg senere at han var en Saturntype. Ofte er det slik at du har to herskere, og da kan du velge en av dem, eller begge to om du vil.

Er det dette systemet du underviser?

Ja, det er det. Det eneste stedet jeg underviser fast, er på Kepler College i Amerika som er en frisinnert astrologiskole. Jeg er for opptatt med min doktoravhandling til å påta meg andre faste oppdrag.

Hva betyr astrologi for deg?

Astrologi er et system av ideer som forsøker å skjønne, analysere og bruke forhold mellom mennesker og himmellegemet. Det er to ting som er like viktige for meg i astrologi. For det første, at den daglige observasjonen vi gjør av himmelen får oss til å forstå at universet ikke er en død enhet, og at livet på jorden har en betydning. Det andre, som ligger nær opptil det første, er at mine daglige erfaringer bekrefter at jeg og universet er ett. Så for meg blir det viktigste at den spirituelle og metafysiske tilhørigheten i astrologi er den samme som den vitenskapelige. Astrologi er ikke en tro, fordi den er basert på erfaringer. Selvsagt, aksepter jeg at andre kan ha en annen oppfatning av dette. For min egen del, min realitet er formet ut i fra det jeg selv erfarer.

Hvis noen spør meg, «tror du på astrologi?», svarer jeg alltid: «Nei, jeg tror ikke på astrologi. Jeg erfarer det!» Astrologien lærer meg at de fysiske lovene har sin berettigelse, men det behøver ikke bety at de er det eneste eller det viktigste prinsippet i verden. Det viktigste prinsippet er, at universet oppfører seg om det er et levende vesen og snakker til oss. Som all kommunikasjon mellom to bevisste enheter, er språket en forhandling mellom de to.

- Hvis noen spør meg, «tror du på astrologi?», svarer jeg alltid: «Nei, jeg tror ikke på astrologi. Jeg erfarer det!»

Snakker universet til oss gjennom planetene?

Det snakker til oss på mange forskjellige måter, men planetene er en måte. Ellers kan vi si at universet bruker flere typer språk. I dette, mener jeg selvsagt ikke det fysiske universet. Det jeg egentlig snakker om her, er Verdenskjelen.

Det er nyplatonisk terminologi. Nyplatonistene henga seg til at kjernen til alt, var en. Som Plotinos (ca. 205—270 e.Kr.) sa, til og med det, er å kalle det for mye. En, er egentlig utenfor vår oppfatningsevne.

En genereres eller skapes ut i fra seg selv og kan antageligvis best beskrives som den universelle bevissthet. Det er det som heter Nous på gresk. Det består av samhörigheten mellom den vitende og det man vet. Det eksisterer ikke noe tidsperspektiv bak begrepet Nous. På dette nivået, er det kun en evighet! Alt som er, kan være eller vil kunne bli, alt i samme tidsrom og på samme tid. Egentlig betyr ikke ordet samtidig noe innenfor Nous begrepet, fordi det overgår til og med selve tidsfaktoren. Nous generer et bilde kun av seg selv som begrep. Det finnes tid og bevegelse. Det finnes verdenssjelen, som er prinsippet for all eksistens. Verdenssjelen er en levende enhet og universet er dens kropp.

Du er kjent for innføringen av hussystemet, «Whole Sign Houses» - kan du si litt om det?

Jeg er antagelig den som snakker varmest og høyest for dette hussystemet, ja. Kanskje er jeg også den blant de anerkjente astrologene som bruker konsekvent dette systemet. Men jeg var ikke den som innførte det til vestens astrologi. Alle som har studert hellenistisk astrologi, har på et eller annet tidspunkt vært borte i, eller jobbet med det.

Vi bruker det ikke bare fordi grekerne brukte det i sin tid, for de kunne jo også ta feil. Egentlig likte jeg det ikke de første gangene jeg prøvde det og aksepterte det først etter at jeg nærmest ble tvunget til det.

Resultatene med dette hussystemet ble så mye bedre, enn de hussystemene som kom i bruk på et senere tidspunkt. Jeg kan gi deg mange eksempler på hvordan moderne eller kvadrant hussystemer ikke greier å gi meg en korrekt tolkning, hvorpå «Whole Sign Houses», gav meg klare og likefremme svar på det jeg lette etter.

- Det viktigste prinsippet er, at universet oppfører seg om det er et levende vesen og snakker til oss.

Dette hussystemet ser ikke ut til å slått helt an?

Det er fordi det er ikke så mange av oss som er tilknyttet dette systemet, men det sprer seg raskt. Jeg kommer til å revidere en liten bok jeg skrev om det. Det kommer sikkert til å inspirere en del til å begynne å bruke dette utmerkede hussystemet. Det blir konferanser og seminarer på dette systemet også. Så, bare vent.

Hva ønsker du å bli husket for i ditt astrologiske arbeid?

Når mitt nekrolog en dag skal skrives, håper jeg «Whole Sign Houses» vil bli en fotnote. Foruten det, håper jeg at å bli husket for en person som spilte en viktig del i å gjeninnsette fortidens astrologi med fremtidens. Det 18. og 19. århundret tilførte radikale forandringer i astrologiens tradisjoner. Det var endringer som brakte mer ødeleggelse enn evolusjon og utvikling. Jeg ser helst at astrologi blir slik den var før denne tidsepoken. Det vil ikke bli en ren ortodoks eller tradisjonell astrologi, men det vil bli en fornyet astrologi basert på tradisjonens prinsipper og teknikker. Se fremover, men ta med seg det beste fra fortiden og flett det inn i moderne astrologi.

Er dette en form for postmoderne astrologi?

På en måte kan du si det. Ordet postmoderne må brukes forsiktig. Dersom du bruker ordet i sin litterære betydning, er svaret, ja. Hvis du kaller det 20. århundret moderne astrologi, er det post-moderne. Derimot, om du forbinder det med moderne fransk filosofi, slik som Jacques Derrida og andre, er det ikke postmoderne i det hele tatt. Deres postmodernisme har ikke noe med astrologi å gjøre.

Er det en form for, - tilbake til fremtiden?

Tja, jeg vet ikke om du kan si det slik, men det har noe med å forbedre dagens situasjon å gjøre. Leser du Raphael, som egentlig ikke het det, og var med all respekt, en stakkarslig fyr, men likevel en innflytelsesrik stakkar gjennom hans astrologiske almanakker. Han begynte å gjenopplive astrologien i England på 19. århundre tallet. Hans astrologi var en utrolig rå form av tradisjonell astrologi. Mange av hans tilpassninger kom fra en person som het John Partridge, som gjennomgikk systematisk tradisjonell astrologi. Dessverre, misforstod han det aller meste.

Han eliminerte og overså alle ideer han selv ikke kunne forstå. Partridge var antagelig den minst talentfulle astrologen på 17. og 18. århundret, likevel en person med utrolig stor innflytelse. Han var den som fikk Placidus så populært. Den verste astrologien i datidens Storbritannia, var han som startet og spredde dette hussystemet. Tidligere brukte samtlige Regiomantanus.

Partirige døde i begynnelsen på det 17. århundret. Det var den gang astrologien falt på nok et bunn nivå. Det var utrolig uheldig for vestlig astrologi. Han gjorde mye disfavør til astrologien og Raphael fortsatte dette skadelige arbeidet ytterligere. Allan Leo som var en flott fyr og hadde sikkert de beste intensjonene, bare førte lemlestelsen enda dypere. Derfor blir det 20. århundrets astrologi, den som jeg kaller moderne astrologi, et sluttresultat av Partiridge, Raphael og Leo.

Det 18. og 19. århundret tilførte radikale forandringer i astrologiens tradisjoner. Det var endringer som brakte mer ødeleggelse enn evolusjon og utvikling. Jeg ser helst at astrologi blir slik den var før denne tidsepoken.

Det som skjedde var at det 20. århundrets astrologer ble konfrontert med en utrolig fattigslig og forvridt tradisjon. Dette var grunnlaget de skulle bygge fremtidens astrologi.

Om 90° oppdelingen fra Hamburg skolen eller Kosmobiologien vil forsette å være et standard redskap i astrologien, er jeg ikke sikker på, men det er i vert fall en utrolig verdifull teknikk.

Gjennomgangen av siderisk astrologi, har vært viktig fordi den provoserte til en eksaminering av astrologiens historie som har ført oss frem til hvor vi er i dag. Den største revolusjonerende bragden innen moderne astrologi, er at det ble et redskap for selvutvikling!

Med hjelp av Carl G. Jung?

Psykologi er helt klart et av områdene. Men det er mer enn bare psykologi. Det har også en esoterisk dimensjon over seg. Dane Rudhyar er et utmerket eksemplet på dette. Tyske Thomas Ring, er et annet. Mange disipler fulgte i deres fotspor. Astrologi og selvutvikling, er den største anerkjennelsen i det 20. århundrets astrologiske vekst.

En utvidet del av et teosofien?

Leo var teosof. Egentlig vil jeg at det som kalles esoterisk astrologi, og som er teosofien astrologiske filosofi, blir erstattet av sin fjerne slektning, nemlig neoplatonismen.

For en del år tilbake traff jeg tilfeldig en herremann ved navn Peter, i en bokhandel i London. Vi begynte å diskutere neoplatonisme. Han så på meg og sa: «Neoplatonismen er ikke en del av Vestens mystiske tradisjoner. Den er Vestens mystiske tradisjon!»

De ordene har jeg aldri glemt. Hele tiden, også med Alice Baily, som ikke helt traff tangentene etter min mening, har alle respekterte astrologiske skoler, basert seg på neoplatonismens grunnleggende tankegang. Derfor stiller jeg meg spørsmålet, hvorfor ikke holde seg til den opprinnelige kilden og ta det derfra, i stedet for å forholde seg til moderniserte varianter?

Er symboler og arketyper det samme?

Symboler er utrolig viktig i astrologi. Det går helt tilbake til egypterne. Ordet arketyper har to helt forskjellige meninger knyttet til seg. Opprinnelig var det synonymt med den platoniske ideen om form, som en del av vår høyere bevissthet.

Gjennom påvirkning av Carl Jung, blir ordet arketyper assosiert med underbevissthet og dermed helt forskjellig fra den platoniske opprinnelige ideen. Selv om jeg har utrolig stor respekt for Jung, må jeg likevel si at han har fått betydningen av ordet arketyper plassert på feil sted. Han plasserte det i området under vår bevissthet, mens Platon plasserte det over.

For å komme tilbake til spørsmålet om forskjellen mellom symboler og arketyper, mener jeg at det sistnevnte er et ikke-fysisk prinsipp. På den andre siden, symboler representerer realiteten på en slik måte at de ikke bare bærer preg av virkelighet, men også fører til den. På gresk betyr symbol, å kaste sammen. Ikke på en negativ måte, men det å få ting til å henge sammen.

Er fødselshoroskopet den symbolske forklaring på hvordan vi er som mennesker?

Av den menneskelige sjelen, ja. I følge Aristoteles, tar sjelen form i den fullt utviklede kroppen. Dette er det grunnleggende som gjør hvert enkelt menneske til hva og hvem vi er. For å være mer presis, vi har ikke en sjel, men vi er sjeler!

Jeg tror kartet representerer symbolikken i den arketypiske strukturen av selve sjelen. Likevel det forklarer ikke helt hvordan det skal manifestere seg i den praktiske og strukturerte virkeligheten vi lever i. Kartet uttrykker i stedet, hva og hvordan det ville være om det var uttrykt i sin perfekte form.

Du sa en gang: «Planeter er enheter som reflekterer sjelens virkeliggjøring.» Er det grunnen til at astrologi virker?

Ja, og enda en gang bruker vi en modell fra neoplatonismen, selv om det sikkert også finnes andre modeller.

Neoplatonistene tror, som de fleste Platonikere at alle realitetsnivåer reflekteres i og gjennom parallelle nivåer i virkeligheten.

Det er fire nivåer, En, Nous, Sjel og Kosmos.

Innenfor kosmos eksisterer alle fire nivåene, som i tillegg finnes innenfor hver av sine egne fire nivåer. Som en antagelse av virkelighet ser det ut som om universet har en rotasjon på 24 timer. I dag vet vi at dette er feil, siden vi vet med sikkerhet at dette er egentlig Jordens rotasjon. Men spiller det ingen rolle, fordi vi snakker symbolikk.

Universets rotasjon representerer «En» i Kosmos; de faste stjernene representerer «Nous»; planetene representerer «Sjelen» og sublunar sfæren er selve «Kosmos» i kosmos.

Hele doktrinen om mikro- og makrokosmos er neoplatonistisk, selv om den har sine røtter fra Hermetisk filosofi oppkaldt etter oldtidens Hermes Trismegistos. Hver og en av oss er et mikrokosmos, og vi har alle «En, Nous, Sjel og Kosmos».

Kosmos er kroppen, Sjelen er hva det lyder som, nemlig den menneskelige sjelen; Nous er sjelens bevissthet, og En er den individuelle bevisstheten som utgjør vår særegenhet som menneske.

En fungerer som følgende. Dersom du deler opp et individ, opphører det å eksistere. Individuell betyr «udelelig». Det betyr faktisk det samme som et atom, atomos på gresk, – ikke delbart.

Egentlig vil jeg at det som av mange kalles esoterisk astrologi, og som egentlig er teosofiens astrologiske filosofi, blir erstattet av sin fjerne slektning, nemlig neoplatonismen.

Poenget er, at hver og en av oss har vår egen sjel. Kosmos har sin Sjel som manifesterer seg gjennom plantenes bevegelser. De er aspekter av Sjelen og bevegelsene er en virkeliggjøring av universets Sjel. Universets sjel er planetene ute i Kosmos, og vår individuelle sjel er en parallell del av den igjen.

Forandringer i den individuelle sjelen og forandringer i den Kosmiske Sjelen gjenspeiler seg i hverandre. Dette er ikke noen tilfeldig mekanisk, men egentlig er astrologi mer et språk, enn mekanikk. Derfor virker astrologi.

Intervjuet er tidligere publisert i *The Mountain Astrologer*, august/september 2008. Oversatt av Tore Lomsdalen.

Tore Lomsdalen har utdanning fra *The Faculty of Astrological Studies*. Han gjør nå et Mastergradstudie i *Kulturell Astronomi & Astrologi*, ved *Lampeter University i Wales*.
E-post: info@astrolom.com
www.astrolom.no